

Правителството никога не са е показало такъв нетарпеливъ съдникъ, щото во избѣжаніе на главоболията да налага на едната страна съкаквы жертвы, а другата да щади. Ный не ядемъ на Правителството хлѣба, нъ имаме много по-гольмо и по дълбоко увѣреніе въ неговото правосъдіе.

Ный не можемъ да обяснимъ поведеніето на нѣколкото комисари другояче освѣнъ съ нѣкаквы си съображенія чужды за народа и за Правителството. Ный имаме случай да чуйме тѣзи съображенія отъ источника имъ. Нъ патриотически ли бѣше да са водимъ въ черковно-народнытъ си дѣла по таквызи съображенія? За това ще говори исторіята и бѣдѣщето. Колкото до насъ, това е лошо и ный не са свѣнимъ да го кажетъ прѣдъ цѣль българскый народъ и прѣдъ самытъ комисари.

И тѣй нашитъ комисари не удобрихъ избора на дѣда Ловчанскый не по друго, а защото той можаше да ны поведе къмъ раздѣленіе отъ патриаршіята, което не влазяше въ смѣткытъ на онѣзи, които искатъ да ны държатъ подъ незванытъ си покровителство и опека. Заловихъ са прочее да работятъ за унищоженіе на избора и, слѣдъ тридневны старанія, желаніето имъ са увѣнча съ пѣленъ успѣхъ. Въ Вторникъ на 15 Февруарія Дѣдо Ловчанскый си даде оставката и на другый день въ Срѣда са пристѣпи къмъ ново избиране. Като нѣмаше другъ кандидатъ освѣнъ Антима Видинскый (Дѣдо Паисій Филипополскый бѣше на уми-